

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 1 kwietnia 1985r. Mirosław Andrzejewski uznany został winnym tego, że w dniu 14 lutego 1985r. w Siedlcach w celu wywołania niepokoju publicznego i rozruchów rozpowszechniał ulotki pt. "Precz z podwyżkami", które w swej treści wzywały do udziału w akcji protestacyjnej organizowanej wbrew przepisom prawa na dzień 28 lutego 1985r. na terenie Siedlec i za to na podstawie art. 282 a §1 kk skazany został na karę 11 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 48§1 kk sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych wymienionych w wykazach dowodów rzeczowych nr 0185 k-1, nr1/85 k-3, nr0/85 k-12, nr 0/85 k-6 tom II akt.

Rewizję od wyroku wnieśli obrońcy oskarżonego.

Rewizja obrońcy Johana zarzuca wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na uznaniu, iż zamiarem oskarżonego Mirosława Andrzejewskiego było wywołanie niepokoju publicznego podczas gdy z ustaleń sądu zamiar taki nie został oskarżonemu udowodniony, alternatywnie rażąco niewspółmierność kary. W konkluzji rewidujący wnosil o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o warunkowe zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Rewizja adwokata Paczuskiego zarzuca wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 282a §1 kk, wynikającą z jego nieprawidłowego zastosowania do stanu faktycznego sprawy, ponadto rażąco niewspółmierność kary do stopnia społecznego niebezpieczeństwa przypisanego oskarżonemu czynu.

W konkluzji rewidujący wnosil o zmianę wyroku przez uznanie, że czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona występku z art. 47 ustawy z dnia 08.10.1982r. o związkach zawodowych /Dz.U. Nr 32 poz.216/

w zw. z art. 18§1 kk, ewentualnie o wydatne złagodzenie kary wymierzonej kary pozbawienia wolności.

Sąd Wojewódzki zważył, co następuje.

Obie rewizje na uwzględnienie nie zasługują. Stan faktyczny sprawy nie nasuwa wątpliwości i obie rewizje go nie kwestionują. Kwestionują natomiast ocenę prawną czynu przypisanego oskarżonemu.

Oдноśnie rewizji adwokata Johana.

Wbrew odmiennym poglądom rewidującego sąd I instancji prawidłowo ustalił, że zamiarem oskarżonego rozrzucającego ulotki pod tytułem "Precz z podwyżkami" było wywołanie niepokoju publicznego lub rozruchów. Omawiając tę kwestię należy przede wszystkim rozpatrzyć ją w kontekście treści rozrzuconej ulotki, a w szczególności punktu dotyczącego 15-minutowego strajku. Praktyka ostatnich lat wykazała, że właśnie takiego typu działania były przyczyną niepokojów publicznych, a nierzadko rozruchów, które to pojęcie jest zakresowo węższe od pojęcia "niepokój publiczny". Przepis art. 282a §1 kk nie wymaga aby do jego realizacji niezbędne było wywołanie niepokoju publicznego bądź rozruchów. Wystarczy, że sprawa do takiego celu zmierza. Prawidłowo sąd I instancji przyjął w motywach wyroku, że dotychczasowa postawa oskarżonego, jego działalność polityczna, w powiązaniu z innymi dowodami sprawy przemawia za przyjęciem, iż zamiarem oskarżonego było wywołanie niepokoju publicznego lub rozruchów.

Zdaniem Sądu Wojewódzkiego dla bytu przestępstwa z art. 282a §1 kk nie jest konieczne ustalenie, że treść w tym przypadku ulotek winna znaleźć akceptację u osób do których była adresowana. W przeciwnym bowiem przypadku przestępstwo z art. 282a §1 kk dokonane byłoby dopiero wtedy, gdy faktycznie niepokój publiczny lub rozruchy by nastąpiły. Przeciwno takiemu stwierdzeniu przeczy literalne brzmienie art. 282a §1 kk.

Oдноśnie rewizji adwokata Paczuskiego.

Art. 47 ustawy z dnia 8.10.1982r. /Dz. U. Nr 32 poz.216/ o związkach zawodowych mówi o kierowaniu strajkiem już ~~skier~~ zorganizowanym, a więc o zupełnie innej sytuacji faktycznej jak w sprawie niniejszej. Tym bardziej, że jak wynika z treści ulotki nie tylko mowa jest o 15-minutowym strajku, ale również o innych zachowaniach zmierzających do wywołania niepokoju publicznego bądź rozruchów.

Błędny jest pogląd rewidującego, że między treścią art.47 ustawy o związkach zawodowych, a treścią art. 282, 282a §1 i 282a §2 kk zachodzi pozorny zbieg przepisów ustawy, gdyż zastosowanie przykładowo art. 47 ustawy o związkach zawodowych nie wyklucza np. zastosowania art. 282a §1 kk.

Obie rewizje podnoszą zarzut z art. 387 pkt 4 kpk - rażącej niewspółmierności kary.

Zdaniem Sądu Wojewódzkiego orzeczona kara 11 miesięcy pozbawienia wolności za czyn przypisany nie może być uznana za karę rażąco surową, a wprost przeciwnie jest karą współmierną do stopnia zawinienia, opartą o dyrektywy art. 50 kk i winna spełnić swe cele w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej.

Mając powyższe na uwadze i w oparciu o przepisy art. 386§1, 405, 556 kpk Sąd Wojewódzki orzekł jak w wyroku.

W Y R O K

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Dnia 10 lipca 1985r.

Sąd Wojewódzki w Siedlcach w Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSW A. Sajkiewicz

Sędziowie Sł J. Stępnia

del. SR B. Dauter

Protokolant E. Popowska

przy udziale Prokuratora T. Wardziaka

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 1985r.

sprawy Mirosława Andrzejewskiego

oskarżonego z art. 282a §1 kk

z powodu rewizji, wniesionej przez obrońców oskarżonego

do wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 1 kwietnia 1985r. sygn. akt IIK 195/85

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłat i kosztów postępowania rewizyjnego przyjmując te ostatnie na rachunek Skarbu Państwa.

Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem świadczymy